

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Consiliul Concurenței și recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cartnord”, reprezentată de avocatul Chisilița Corneliu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cartnord” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ și obligarea Consiliului Concurenței la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-347/24
NR. PIGD 2-21036049-01-3ra-17042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloaie
Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

30 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat Consiliul Concurenței și recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cartnord”, reprezentată de avocatul Chisilița Corneliu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 martie 2021 SRL „Cartnord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ și obligarea Consiliului Concurenței la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin Hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Cartnord” împotriva Consiliului Concurenței privind anularea deciziei, fiind anulat actul administrativ individual defavorabil - decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018, astfel s-a dispus întoarcerea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018.

3. Prin Decizia din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cartnord” împotriva Consiliului Concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

4. Prin încheierea din 16 octombrie 2020 a Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul înaintat de Consiliul Concurenței, fiind astfel menținute hotărârile nominalizate anterior.

5. Reclamantul a invocat că, beneficiind de dreptul la repararea prejudiciului material și moral, SRL „Cartnord” a înaintat la 6 noiembrie 2020 în adresa Consiliului Concurenței o cerere privind repararea prejudiciului material în sumă de 140 000 de lei și prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei, cauzat prin emiterea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018.

6. La 1 decembrie 2020 Consiliul Concurenței a emis actul/refuzul nr. DJ - 04/599- 2204 de respingere a cererii de a repara prejudiciul material și moral.

Consiliul Concurenței și-a motivat această hotărâre pe prevederile art. 258 alin.(1) din Codul administrativ.

7. La 4 ianuarie 2021 avocatul Corneliu Chisilița, în interesele SRL „Cartnord” a înaintat cerere prealabilă împotriva actului/refuzului nr. DJ - 04/599-2204 de respingere a cererii de reparare a prejudiciul material și moral.

8. La 18 ianuarie 2021 Consiliul Concurenței a refuzat în admiterea cererii prelabile pe aceleași motive.

9. Reclamantul a mai susținut că, Consiliul Concurenței a făcut trimitere la art. 258 alin. (1) Codul administrativ, însă acest articol specifică în a doua parte a normei, doar asupra cererilor prelabile în contextul unei proceduri administrative inițiate până la data intrării în vigoare a Codului administrativ, pe când cererea prin care se solicită repararea prejudiciului material și moral, vine să deschidă o nouă procedură administrativă distinctă de cea până la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Or, noțiunea de procedură administrativă este reglementată de art. 6 alin. (1) - (2) al Codului administrativ.

10. Potrivit art. 9 din Codul administrativ, cererea din 06 noiembrie 2020 este o cerere prin care se solicită de la autoritatea publică emiterea unui act administrativ, adică deschiderea unei noi proceduri administrative, conform art. 10 din Codul administrativ.

11. Considera că este ilegal a se refuza satisfacerea cerințelor pe motivele că nu a fost indicat Legea contenciosului administrativ nr. 793/2000, ori, atât Codul administrativ cât și Legea contenciosului administrativ au drept condiție la rezolvarea disputelor, procedura prealabilă. Astfel, repararea prejudiciului material și moral oricum necesită să parcurgă o procedură prealabilă, invocând în acest sens dispozițiile art. 32 din Legea concurenței și art. 167 Codul administrativ.

12. Astfel, odată ce prin lege se acordă statut de act administrativ, contestă reclamantul refuzul nr. DJ-04/599-2204 din 01 decembrie 2020 emis de Consiliul Concurenței, care solicită să fie anulat și emisă Decizie de repararea prejudiciului material și moral.

13. Conform art. 5, art. 19, art. 20, art. 64 din Codul administrativ, identifică următoarele circumstanțe relevante speței: 1) Decizia unei autorități publice ca fiind un act administrativ ilegal, aceasta fiind - Decizia nr. DA-45 din 25 iunie 2018; 2) Autoritatea publică emitentă — Consiliul Concurenței; 3) Persoana împotriva căreia a fost îndreptată decizia - SRL „Cartnord”; 4) Prejudiciul material cauzat prin emiterea actului administrativ ilegal.

14. Totodată, a menționat că, pentru punctul 1 se identifică dovada ilegalității Deciziei Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018, drept, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 30 decembrie 2019, menținută prin

Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 și respectiv prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2020.

15. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 30 decembrie 2019, Decizia nr. DA-45 din 25 iunie 2018 a Consiliului Concurenței a fost anulată.

16. Reclamantul a invocat că, la pct. 41 instanța de judecată a constatat: „în concluzie, instanța de judecată constatând că, nu au fost demonstrate în cadrul unui proces judiciar contradictoriu, în mod clar acțiunile/inacțiunile pentru care reclamantul a fost sancționat pecuniar, decizia de sancționare, nu este motivată într-o manieră care să excludă orice îndoială sau arbitrariul; instanța conchide asupra necesității anulării deciziei contestate ca fiind ilegală în fond.

17. Prin urmare, potrivit celor constatate de instanța de judecată, se demonstrează cert existența unui act administrativ individual ilegal emis de o autoritate publică.

18. Or, odată cu admiterea ilegalităților din partea autorităților publice, s-a produs un prejudiciu considerabil față de SRL „Cartnord”, și anume că, în urma emiterii deciziei DA-45 din 25 iunie 2018, SRL „Cartnord” a fost nevoită să-și angajeze un avocat pentru a-și putea demonstra nevinovăția în fața Consiliului Concurenței, precum și a demonstra acțiunile ilegale ale autorității publice.

19. Astfel, serviciile avocatului au fost achitate de către SRL „Cartnord” în sumă de 140 000 de lei, cu anexarea în acest sens a dovezii corespunzătoare.

20. Totodată, a menționat că, odată cu emiterea unei astfel de decizii, a fost afectată imaginea companiei SRL „Cartnord”, ceea ce creează condiția de a solicita repararea prejudiciului moral creat unității economice.

21. În acest context, a invocat că, în urma celor specificate, reieșind din dauna morală cauzată prin atingerile asupra reputației comerciale, a încrederii față de clienții săi, precum și asupra faptului că SRL „Cartnord” a avut pierderi materiale substanțial exprimate în prezentul text, consideră oportun să-i fie reparat prejudiciul moral prin echivalentul bănesc în sumă de 1 000 000 de lei.

22. Solicită SRL „Cartnord” anularea actului/refuzului nr. DJ-04/599-2204 din 01 decembrie 2020, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă privind repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin emiterea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018 cu privire la constatarea încălcării și aplicării amenzii întreprinderii SRL „Cartnord”; obligarea Consiliului Concurenței la repararea prejudiciului material în sumă de 140 000 de lei (cheltuieli de asistență juridică), și prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei, cauzate prin emiterea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

23. Prin hotărârea din 23 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis parțial acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Cartnord”. S-a obligat Consiliului Concurenței să achite SRL „Cartnord” suma de 140 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică suportate în procedura contenciosului administrativ cu privire la anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018 (hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 30 decembrie 2019 – 3-237/19, decizia Curții de Apel Chișinău din 17.06.2020 – 3a-337/20, încheierea Curții Supreme de Justiție din 16.10.2020 – 3ra-831/20).

24. În rest, acțiunea în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 000 de lei, a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

25. La 6 iunie 2023, Consiliul Concurenței a contestat cu apel hotărârea din 23 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

26. Prin decizia din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial apelul depus de Consiliul Concurenței. S-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 23 mai 2023, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, suportate de reclamant la examinarea cauzei în procedura contenciosului administrativ privind anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018 (hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 30 decembrie 2019, nr. 3-237/19; decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, nr. 3a-337/20; încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2020, nr. 3ra-831/20), prin micșorarea sumei încasate cu titlu de cheltuielilor de asistență juridică din contul Consiliului Concurenței în beneficiul SRL „Cartnord”, de la 140 000 de lei la suma de 20 000 de lei. În rest, hotărârea din 23 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a menținut.

27. În motivarea soluției, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat asupra temeiniciei cererii reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei anterioare, întrucât SRL „Cartnord” a obținut câștig de cauză în litigiul nominalizat, astfel încadrându-se în prevederile art. 96 Cod de procedură civilă.

28. Totodată, instanța de apel evidențiat că consideră că cuantumul sumei cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 140 000 de lei, solicitată spre compensare din contul pârâtului, nu este unul rezonabil, respectiv cererea nu poate fi admisă integral, suma respectivă urmând a fi micșorată până la 20 000 de lei. Or, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

29. S-a concluzionat că, în pofida faptului că reprezentantul reclamantului SRL „Cartnord”, avocatul Chisilița Corneliu, a prezentat Bonurile de plată care atestă suportarea cheltuielilor de asistență juridică de către clientul său, acesta nu a prezentat lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul), respectiv instanța de judecată este în imposibilitate de a concluziona că suma solicitată spre încasare din contul pârâtului ca cheltuieli de asistență juridică, ar fi justificată și proporțională acțiunilor întreprinse de avocat în procesele anterioare. Or, la etapa examinării cauzei anterioare în ordine de apel, avocatul nu a recurs la acumularea a careva probe suplimentare sau formularea unor noi argumente, în contextul în care, prin hotărârea din 30 decembrie 2019 emisă în cadrul dosarului nr. 3-237/2019, acțiunea SRL „Cartnord” a fost admisă (f.d. 24-30), cel puțin careva dovezi în acest sens nu au fost prezentate de avocat. Iar, examinarea cauzei nominalizate în ordine de recurs a avut loc în lipsa părților, recursul Consiliului Concurenței împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, fiind declarat inadmisibil prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2020 (f.d. 38-43).

30. Cu referire la sumele achitate conform bonurilor de plată seria QL nr. 151736 din 3 noiembrie 2020 în sumă de 40 000 de lei pentru onorariu (f.d. 23) și seria QL nr. 151734 din 19 octombrie 2020 în mărime de 60 000 de lei pentru asistența juridică și restanța onorariului (f.d. 23a), instanța de apel a considerat oportun de a reține că, într-adevăr, conform art. 56 alin. (9) din Statutul profesiei de avocat, pentru activitatea sa profesională avocatul are dreptul la onorariu și la acoperirea tuturor cheltuielilor suportate în interesul clientului său, însă, după cum s-a relatat supra, avocatul Chisilița Corneliu nu a prezentat instanței lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul), din care considerente instanța de apel a considerat că suma de 140 000 de lei, solicitată spre încasare din contul pârâtului nu poate fi admisă integral, fiind una exagerată, în circumstanțele în care probatoriul cauzei nu atestă că avocatul a recurs la careva metode de apărare mai complexe, cum ar fi: conlucrarea cu experți sau alți specialiști impusă de natura, obiectul, complexitatea și dificultatea cazului; cunoștințe tehnice speciale; cunoașterea profundă a unor reglementări de profil; cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici.

31. La fel, avocatul nu a prezentat instanței careva probe despre existența împrejurărilor în care acceptarea mandatului acordat de client, l-a împiedicat pe avocat să accepte un alt mandat, din partea unei alte persoane sau că participarea în cadrul litigiului dat, a limitat capacitatea de a lucra în alte dosare.

32. Respectiv, reclamantul nu a dovedit rezonabilitatea sumei în mărime de 140 000 de lei cu titlu de asistență juridică suportate la examinarea unei cauze de contencios administrativ, din care considerente hotărârea primei instanțe urmează a fi modificată prin micșorarea sumei solicitate până la suma de 20 000 lei, care în opinia instanței este una reală, necesară și rezonabilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 4 martie 2024, prin intermediul poștei terestre, Consiliul Concurenței a declarat recurs nemotivat, iar la 07 iunie 2024 cerere de recurs motivată, împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată sau admiterea recursului și modificarea deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 20 000 de lei, prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică la un nivel real și rezonabil ce urmează a fi încasată din contul Consiliului Concurenței în beneficiul SRL „Cartnord”.

34. La 11 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice, SRL „Cartnord”, reprezentată de avocatul Chisilița Corneliu, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei și menținerea hotărârii din 23 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

ARGUMENTELE RECURSULUI

35. În motivarea recursului, Consiliul Concurenței, a susținut că deciziile instanțelor inferioare sunt nelegale și neîntemeiate, fiind pronunțate cu aplicarea greșită a normelor de drept material și cu omisiunea analizării unor dispoziții legale relevante.

36. A reiterat că instanțele de judecată nu au constatat că Consiliul Concurenței și-a exercitat atribuțiile sale în mod abuziv și nu a îndeplinit obligațiile cu bună-credință.

37. Instanța de apel a modificat din oficiu temeiul și obiectul acțiunii intimatului, aplicând neîntemeiat ca relevante prevederile art. 96 Cod de procedură civilă în coroborare cu prevederile art. 195 din Codul administrativ. Or, obiectul cererii de chemare în judecată nu a fost încasarea din contul

Consiliului Concurenței a cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral, dar o acțiune de contestare și în obligare.

38. A susținut că decizia contestată este lipsită de claritate, nefiind indicat în baza căror elemente probatorii instanța a concluzionat că suma de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, ar fi rezonabilă, justificată și proporțională acțiunilor întreprinse de avocat în procesele anterioare.

39. De asemenea, a invocat în bonul de plată Seria QL nr. 151705 din 04 august 2018, indică la rubrica „Denumirea mărfii” - „Asistență juridică conform contractului nr. 02-VII/18 din 02 iunie 2018, însă ca probă, contractul dat la materialele dosarului nu a fost anexat la materialele cauzei.

40. Totodată, a menționat că contractul nr. 02-VII/18 din 02 iunie 2018 indicat în bonurile de plată, a fost încheiat înainte de ziua inspecției din 22 iunie 2018 și înainte de adoptarea deciziei contestate nr. DA-45 din 25 iunie 2018 prin care a fost constatată doar încălcarea normei procedurale stabilită de Legea concurenței, de refuz de a se supune inspecției și nu o încălcare de fond a Legii concurenței, un abuz de poziție dominantă sau acord anticoncurențial.

41. Consideră că această circumstanță pune la îndoială buna-credință a intențiilor intimatului și a avocatului Chisilița Corneliu la înaintarea acțiunii, ulterior adoptării de către instanță a hotărârii favorabile din 30 decembrie 2019, pe fondul cauzei ce a avut ca obiect anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-45 din 25 iunie 2018.

42. Opinează că, instanța de fond a apreciat ilegal ca fiind întemeiată pretenția privind încasarea prejudiciului material sub forma de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 140000 lei - reale, necesare și rezonabile, în situația în care nu este clar stabilit dacă contractul nr. 02-VII/18 din 02 iunie 2018, viza doar asistența juridică pentru apărarea intereselor „Cartnord” SRL în fața Consiliului Concurenței sau/și în fața altor autorități publice sau agenți economici.

43. Or, la data de 2 iunie 2018 SRL „Cartnord” și avocatul Chisilița Corneliu nu puteau să cunoască că Consiliul Concurenței va adopta actul administrativ individual defavorabil din 25 iunie 2018.

44. De asemenea, Consiliul Concurenței, a invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

45. În motivarea recursului, în esență, SRL „Cartnord”, reprezentată de avocatul Chisilița Corneliu, a susținut că hotărârea Curții de Apel Chișinău este

nejustificată. Recurentul consideră că instanța de apel a emis o hotărâre total nemotivată, cu interpretarea legilor contrar jurisprudenței, cu aprecierea arbitrară și nerezonabilă a probelor anexate la dosar, fără a lua în considerație argumentele SRL „Cartnord”.

46. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

47. Prin referința depusă la 02 iulie 2024, Consiliul Concurenței a solicitat declararea recursului depus de SRL „Cartnord” ca fiind inadmisibil, și admiterea recursului declarat de Consiliului Concurenței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

48. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

49. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

50. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

51. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

52. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată atestă că decizia integrală a fost notificată Consiliului Concurenței și reprezentantului SRL „Cartnord”, avocatul Chisilița Corneliu, la 11 aprilie 2024, astfel că recursurile a fost declarate cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

53. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

54. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

55. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

56. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererile de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursurile depuse conțin obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire

la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

59. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

60. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

62. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

63. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept,

și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

64. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Consiliul Concurenței și recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cartnord”, reprezentată de avocatul Chisilița Corneliu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc